Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Marţi, 11 Ianuarie 2022 20:22 -

Pentru a răspunde la această întrebare simplă apelăm la memorialistică. După studiul sumar al memorialisticii avem următoarele ipoteze: Wilhelm Filderman, Radu Lecca, un alt om al lui Dumnezeu sau Domnul Dumnezeu însuşi. Wlihelm Filderman a fost deportat în Transnistria, deci se pare că nu Dânsul. Deşi consuma atâta hârtie pentru memorii, încât membrii Guvernului ar fi putut trăi din reciclarea de hârtie. De ce a fost deportat ? Pentru atitudine neecologică: consum mare de hârtie.

Radu Lecca răspundea de evrei, fiind Director Ministerial împuternicit. Dar la Berlin, trimis la tratative, el nu a fost tratat conform rangului său. Poate avea prietenie cu Hauptsturmfuhrer-ul SS Gustav Richter şi astfel a evitat el deportarea evreilor. Dar era om al lui Dumnezeu ? Se pare că nu. Se comporta ca un negustor, avid de bani care făcea multiple calcule. Să fi avut sânge evreiesc ? Credem că nu, doar sânge negustoresc. Deci pare-se că nici Radu Lecca.

Regina mamă poate ? Posibil. Vreun mitropolit ori Patriarh ? Neclar.

Liderul statului în niciun caz, căci el avea grija purtării războiului. Nu avea timp de controverse.

Dar cine ? Poate Domnul Dumnezeu ? Da, dar prin ce om providenţial ? Posibil, prin mai mulţi şi ştiţi care ? Însuşi poporul român, incapabil să facă ceva bine, "ungureşte"cum s-ar spune (dar popor din care să-i excludem pe legionari). Căci suntem în Ţara în care trenurile au fooarrte mari întârzieri, în care nimic nu merge cum trebuie şi în care chiar totul scârţâie. Adică nu suntem buni de nimic. Poate de aceea suntem mai plăcuţi decât alţii în faţa Domnului Dumnezeu. Căci la noi totul e atât de uşor de compromis ! Dacă am fi ţinut piept la Stalingrad, poate acum ne-ar fi fost mai bine. Evident nu am reuşit. Căci sovieticii aveau "tărie" şi ciocolată americană, iar alor noştri le ghiorţăiau maţele de foame şi nu numai pe front, ci şi în ţară. Săracă Ţară a lui Dumnezeu, bun e omul prostuţ din ea ! Aţi mai văzut alt popor mai indolent decât al nostru ? La plăcinte înainte ! La război înapoi ! Vai de noi ! Dacă ştiam încotro e Moscova, de ce ne-am mai întors înapoi ? Ca să fim carne de tun ori pentru ce ? Ca să ne ridice NKVD-ul chiar din ţară să înfundăm lagărele lor şi să ne albească oasele în stepa rusă? Câţi soldaţi s-au mai întors de pe frontul de est ori din lagărele estice ?

Dacă le-au dat americanii "tărie"(visichi) şi ciocolată, ciolovecii au luptat ca neoamenii. E plină câmpia rusă de oasele neputrezite încă ale amărâţilor de soldaţi. Până la Moscova trebuia să ajungem. Dar ce spunem noi de Moscova !? Până la Vladivostok de fapt.

Scris unsprezece decembrie 2021, trimis la sighet-online, revăzut uşor în doisprezece.

Scris de Gheorghiţa N. Dobre şi Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise şi internet